

Universitätsbibliothek Wuppertal

Epistolæ obscvrorvm virorvm

cvm inlvstrantibvs adversariisqve scriptis

Textvs

Hutten, Ulrich von

Lipsiæ, 1864

38. Padormannus Fornacificis

Nutzungsrichtlinien Das dem PDF-Dokument zugrunde liegende Digitalisat kann unter Beachtung des Lizenz-/Rechtehinweises genutzt werden. Informationen zum Lizenz-/Rechtehinweis finden Sie in der Titelaufnahme unter dem untenstehenden URN.

Bei Nutzung des Digitalisats bitten wir um eine vollständige Quellenangabe, inklusive Nennung der Universitätsbibliothek Wuppertal als Quelle sowie einer Angabe des URN.

[urn:nbn:de:hbz:468-1-976](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:468-1-976)

stiana religiositate. Et cum arguant quod ipsorum argumenta non concludunt formaliter: alias ex prima ratione sequeretur quod illi Christiani qui perdiderunt propter suam luxuriam partem unam e suo membro, ut sepe contingit in secularibus et spiritualibus personis, etiam crederentur in extre⁵mo iudicio esse Iudei: sed hoc asserere est hereticum, et magistri nostri heretici pravitatis inquisitores nequaquam concedunt, quia ipsi aliquando etiam sunt defectuosi in ista parte; sed hoc non contingit ipsis ex mere-tricibus, sed quando in balneis se non prevident. Iccirco precor dominationem vestram humiliter et devotarie quod velitis vestra descisione deter-minare rei veritatem, et interrogare uxorem domini Ioannis Pfefferkorn,
ex quo cum ea bene statis, et illa non verecundatur dicere coram vobis quecumque vultis propter illam amicabilem conversationem quam habetis cum viro suo. Et ego etiam audio quod estis eius confessor; propterea potestis eam compellere sub pena sancte obedientie: dicatis: 'Domina mi,
nolite verecundari, ego scio quod estis honesta persona, sicut est una in Colonia: non peto dishonestum a vobis, sed ut manifestetis mihi rei veritatem, utrum maritus vester habet preputrium vel non?' dicatis audacter sine verecundia, amore dei, quid tacetis?¹⁵ Verum ego nolo vos docere: vos melius scitis quomodo debetis vos habere cum mulieribus, quam ego. Datum
20 raptim ex Erphurdia: ex Dracone.

38.

Padormannus Fornacificis

licentiatu

Magistro Ortvino Gratio

Salutem salutarissimam dicit.

Nuper scripsistis ad me de Colonia, et reprehendistis me quod ego non scriberem ad vos, ex quo dixistis quod pre aliis libenter legitis meas litteras, quod habent bonum stilum, necnon procedunt recte secundum artem epistolandi, quam audivi a vestra prestantia in Colonia. Ego scri-berem vobis: 'non habeo semper inventionem et materiam ut nunc habeo'.
Vos debetis notare quod iam hic celebratur quodlibetum, et magistri do-ctoresque expedient se artificialiter cum magna doctrina in determinandis, solvendis, proponendis questionibus, argumentis, problematibus in omni scibili. Et cum hoc poete et oratores apparent valde artificiosi ac sci-entiosi; inter quos est unus notabilis et magistralis in illa arte pre ceteris,

¹ Et cū 1...3. pro Et simul, sive Etiam.   ⁵ iuditio 2.   ¹⁰ d. Io. pfeff. 1. d.
Ioā. pfeff. 3.   ¹⁴ Dicatis 1.

²⁴ Gra. 1.   ³⁰ haheo 2.   ³¹ quotlibetū: 2.

qui facit sibi magnum titulum quando intimat lectiones suas. Et dicit quod
 est poeta poetarum, et quod præter eum non est alius poeta. Ipse scri-
 psit quendam tractatum metrice, quem notabiliter intitulavit, ego sum obli-
 tus nomen, credo quod est de ira et cholericis: in quo tractatu stimulat
 magistros multos, et alios poetas qui se impediverunt legere in universi-
 tate propter suam luxuriosam artem: verum magistri dicunt sibi in faciem,
 quod non est tam bonus poeta sicut gloriatur, et tenent sibi in multis
 oppositum, et probant per vos, videlicet quod estis multo profundior in
 arte poeticali; cum hoc etiam ostendunt quod non est bene fundatus in
 quantitate syllabarum, prout determinat magister de Villa dei in tertia sui,¹⁰
 quam iste videtur non sufficienter legisse; atque deducunt contra ipsum
 intentum suum multipliciter. Primo per nomen vestrum, et hoc dupli-
 citer: primo sic: 'Ecce iste vult profundior esse poeta quam magister Ort-
 vinus, et tamen nomen suum non patitur: profecto magister Ortvinus di-
 citur Gratius a supernali gratia, quæ vocatur gratia gratis data, quia alias¹⁵
 non poteritis scribere tam profunda dictamina poeticalia sine illa gratia
 gratis data vobis per spiritum sanctum, qui ubi vult spirat; et vos cam
 impetrastis per humilitatem vestram: deus enim resistit superbis; et hu-
 milibus dat gratiam'. Qui vestram poetriam legunt, et intelligunt négo-
 tium, fatentur in conscientia sua quod non habetis parem, et mirantur²⁰
 quod iste est sic insulsus et inverecundus, quod vult esse super vos;
 quando unus puer posset intelligere quod illum excellitis sicut Laborintus
 Cornutum excellit. Ipsi volunt colligere dictamina vestra, et curare im-
 primere quæ in variis tractatibus hincinde scripsistis, videlicet in tractatu
 magistri nostri de Tungaris, summi regentis in bursa Laurentii, in tra-²⁵
 ctatu de scandalosis propositionibus Ioannis Reuchlin, in Sentimento Par-
 rhiensi, in multis tractatibus domini Ioannis Pfefferkorn, qui fuit olim
 Iudeus, et nunc est optimus Christianus. Ipsi timent quod alias pereat
 vestra poetria, et dicunt quod esset unum maximum scandalum illius tem-
 poris et peccatum mortale, si periret per negligentiam, et non imprimere-³⁰
 tur. orant etiam domini magistri quod dignemini sibi mittere apologiam
 vestram contra Ioannem Reuchlin, in qua realiter tribulatis illum pre-
 sum doctorem, quod audet oppositum tenere contra quattuor universita-
 tes: volunt exscribere, et vobis remittere. De isto modo probandi sunt
 magister Ioannes Kirchberg, amicus meus singularissimus, mecum promo-³⁵
 tus, magister Ioannes Hungen, amicus meus affectualissimus, magister Ia-
 cobus de Nurnberga, magister Iodocus Wynßheim, et alii multi magistri,
 amici mei dignissimi et fautores vestri imperterriti. Verum enimvero ergo

⁴ colericis 3. . In 1...3. ⁵ mnltū 3. ¹³ . Primo sic. Ecce 1...3. ¹⁴ . Pro-
 fecto 1...3. ¹⁶ : fine 2. ¹⁸ inpetratis 3. ²² qb 2. ^{26,27} Parrifiñ. 3. ³⁷ wynß-
 heim 2.

alii opponunt se et dicunt quod iste modus probandi est quidem subtilis, et concludit magistraliter, sed non sit de mente vestra, quia hoc sonaret multum superbe, si vos diceretis: 'Ecce domini mei, ego vocor Gratius a supernali gratia, quam mihi dedit deus in poetria et in omni scibili'. et hoc idem repugnaret humilitati vestre, per quam habetis illam gratiam, et esset oppositum in adiecto: nam gratia supernalis et superbia non patiuntur se in eodem subiecto: porro gratia supernalis est virtus, et superbia vitium, que se non compatiuntur propter hoc quod 'unum contrariorum natum est expellere reliquum, ut caliditas expellit frigiditatem': magister 10 noster poeta secundum Petrum Hispanum in prædicamentis, qui disputat quod virtus contrariatur vitio. Ergo est alia ratio multo melior, propter quam vocatur Gratius videlicet a Graccis Romanis, deposita una littera propter malam sonantiam. de quibus legitur in historiis Romanorum quod fuerunt valde notabiles poete et oratores isti Gracci, et quod Roma illo 15 tempore pares non habuit, qui fuerunt tam subtile et profundi sicut illi in poesi et in Rhetorica. Et legitur, quod fuerunt de molli et suavi voce, non tubali et grossa, sed dulci sicut una fistula, ad quam fistulam ipsi etiam aliquando incepérunt rhetorizare in principio sui dictaminis: propterea populus audivit eos cum magna affectualitate, et dedit eis primam lau- 20 dem præ ceteris in illa arte. Ab ipsis igitur Gracchis nominatus est Gratius magister Ortvinus. Porro nemo est sibi par in poesi, et in dulcore vocis. Et illos omnes sic præcellit, sicut illi Gracchi Romanorum poetas omnes præcellebant. Ergo ideo igitur debet tacere, et se humiliare ille poeta hic in Wittenburga; alias est profundus, sed respectu vestri est unus 25 puer. Illam viam probandi tenent amici mei cordialissimi Eobanus Hessus, magister Henricus Urbanus, Ritius Euritius, magister Georgius Spalatinus, Ulricus Hutenus, et in primis doctor Ludovicus Mistheus, dominus et amicus meus, et defensor vester. Vos debetis mihi scribere qui sunt de via meliori, ac informare rei veritatem. Et volo unam missam pro vobis 30 legere apud prædicatores, quod debetis vincere doctorem Reuchlin qui vocavit vos hereticum immerito, quod scripsistis in vestra poetria: 'Flet Iovis alma parens'. Valete in maxima valitudine. Ex Wittenburgo, ex arce apud magistrum Spalatinum, qui vobis mittit tot salutes, quot cantantur Halleluja infra pascha et penthecostes. Iterum valete et rideate semper.

⁶. Nam 1...3. ⁷: Porro 1.3.. Porro 2. ¹¹ virtus 1. ¹⁴. Iti 1...3. ¹⁸ re-
thorizare 2. ²⁷. Et 1. ³² wittenpурго: 3.